

at der i Byerne er endeel Grunde, der ikke ere bebyggede, og som altsaa ellers vilde komme til at staae paa samme Jod som al anden Kjøbstadsjord, maatte jeg dog ansee det rigtigst, at ogsaa Kjøbstadsgrunden blev deelt i Klasser, og jeg har derfor holdt paa, hvad Lovudkastet oprindeligt foreslaaer, 3 Klasser.

Med Hensyn til det sidste Stykke i § 12 har jeg kun et Par Ord at sige, for at hendele Opmærksomheden paa en Omstændighed, som jeg ikke saa ganske vel forstaaer. Der er nemlig til flere Kjøbstæder en heel Deel Jord, som er Kommunens Eiendom, og som deels er Fælleder, deels bortforpagtes, deels ligger til Græsning, deels er optagen til Beplantning; men naar al Jord skal sættes i Hartkorn — altsaa denne med — og Byens Skatter fordeles paa dette Hartkorn, vil Kjøbstaden paa en Maade komme til at lægge Skat paa sig selv. Det er det, jeg ikke veed, hvorledes man har tænkt sig ordnet. Jeg veed vel, at det i sig selv ikke vil betyde saameget, da man kan ligne saameget Mere paa den øvrige Jord, saa den Mindreindtægt, som Kjøbstaden faaer, fordi den selv skal betale Noget af sine egne Skatter, ikke faaer Noget at betyde; men jeg skal dog mene, at det maatte være rigtigst, naar Kjøbstaden kunde undgaae at ligne Skat paa sin egen Fælledjord, saalænge den ikke er udstykket.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale mit Forslag til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Hvad det første af Udvalget fremsførte Forslag angaaer, kan det ikke give Anledning for mig til mange Bemærkninger. Det er ganske vist, at det er en i Kjøbstadsbeskatningen meget sædvanlig Udtryksmaade at antyde, hvad der her i Kjøbenhavn kaldes Skatteportioner, ved Navnet Skattefiling, og det er ikke umuligt, at der heraf kan opstaae nogen Forvirring. Jeg troer altsaa, det kan være ganske hensigtsmæssigt at fjerne enhver Misforstaaelse ved at vedtage Endringsforslaget under Nr. 5.

Hvad Klassifikationen af Eiendomme angaaer, har jeg allerede ved at forelægge Loven og — saavidt jeg mindes — ligeledes ved første Behandling gjort opmærksom paa, at

det er Arvegoeds fra det Grundtaxtansættelsesprincip, der hidtil var gjældende, men som i Grunden ikke svarer til Lovens hele Tankegang. En Klassifikation har jeg imidlertid maattet ansee for nødvendig, og Udvalget har endogsaa troet at maatte gaae videre. Efterat jeg nu først har troet at kunne bringe det over min Samvittighed at foreslaae 3 Klasser, kan jeg ingen Indvending have at gjøre imod, at der bliver 6. — Det er fuldkommen rigtigst, som jeg ogsaa strax anerkjendte, at der er Spring imellem de forskjellige Eiendommers Skatteevne, saa mange, at de end ikke kunne udtrykkes ved en Inddeling i 6 Klasser. — Hvor principrigtigt jeg derfor maatte ansee en aldeles ligelig Beskatning af al Grund for at være, maatte jeg dog erkjende en Klasseinddeling for en Udvei, man ikke kunde undgaae; havde jeg troet, den kunde undgaaes, saa havde jeg naturligviis ikke selv foreslaaet den. Jeg forudsæer i saa Henseende, at de tilvante Forstillinger have saamegen Magt, at man ikke letteligen kan forsone sig med paa den Maade at revidere Forholdet forfra. Jeg skal altsaa tiltræde det under Nr. 6 stillede Forslag. Der findes i Lovudkastet nogle smaa Inkorrekttheder, og navnlig er det saaledes ikke ganske rigtigst at sætte Haver i Taxt 24. efter en vilkaarlig Taxation, hvormod de egentlig burde være Gjenstand for Bonitering ligesom Marker; men det var af praktiske Hensyn, som jeg tillod mig strax at gjøre opmærksom paa, at jeg troede, at det var rigtigst at undgaae dette, der i høi Grad vilde betyde den hele Forretning med en Mængde smaa Detailundersøgelser; i Reglen ligge Haver inde i den egentlig bebyggede Deel af Byen, og jeg gjentager, at Sagen med Hensyn til dem er saa ubetydelig, at det, om man sætter Taxten noget højere eller lavere, gjør grumme Vidt til Sagen. Det er imidlertid af Udvalget gjort gjældende, at der undtagelsesviis findes temmelig store Haver, og mod min Bemærkning om, at det i saa Tilfælde var en stor Lurus at have store Haver midt inde i Byen, og at det derfor var rigtigst, at Vedkommende skulde skatte deraf, er det gjort gjældende, at de stundom kunne være af en saadan Beskaffenhed, at de ifølge deres Beliggenhed eller selve Territoriets Beskaffen-